

6. og 7. klasse på togt med skonnerten Fulton

"BAKSMØNSTRING" råbes der fra Fultons styrmand, og alle fra Ørding Friskole strømmer til dækket fra kabysen, fra banjen under dæk og ned fra den 18 m høje mast, hvor én er ved at kravle op for at nyde udsigten fra skibets top. Alle skal mønstre på dækket foran kabysen, det er her, der bliver givet beskeder om, hvilke opgaver der skal udføres.

Sådan er livet ombord på den tremastede skonnert Fulton, og det fik 6. og 7. klasse at føle under deres 4 dages lejrskoleophold på skonnerten.

Fra d. 16. til d. 19. maj var vi på Fulton. Mandag morgen sagde vi farvel til forældre for at drage mod Århus havn, hvor Fulton lå roligt og vuggede ved kajen. Efter den første baksmonstring – med grundige sikkerhedsinstrukser – blev alle inddelt i 3 hold, hvorefter Fulton bevægede sig roligt væk fra kajen i Århus for at stævne ud på togt.

Vi satte kurs mod Samsø. Skibet skulle hele tiden holdes på rette kurs, og her havde kaptajnen det store overblik. Der var flere, der fik overdraget det store ansvar at stå ved roret og holde skibet på rette kurs. Det krævede for de flestes vedkommende lidt øvelse at styre efter kom-

passet og samtidig holde udvig ud over vandet. "Jeg fik lov at stå ved roret. Det var sjovt og lidt overvældende at styre Fulton", fortæller Knud. Sidst på eftermiddagen lagde vi for anker i læ øst for Samsø.

Selvtilliden klatrede til tops

Det var en fantastisk lejr tur, hvor vi fik flyttet mange grænser. En af de største oplevelser var, da vi klatrede op i de 18 meter høje master. Næsten alle fik modet til at klatre op og nyde den fantastiske udsigt. "Mine ben rystede første gang, jeg klatrede op", udtaler Malene. Vi klatrede op i "rebstigerne" ude i siderne i master-

ne. Vi havde sikkerhedsudstyr på med en krog i, som vi selv skulle flytte, efterhånden som vi kom op. "Første gang jeg klatrede op, tabte jeg krogen", udtaler Liv. "Jeg var lidt bange for at falde ned, da jeg skulle have fat i den igen, men jeg kom da helskindet op og ned".

Bakstørn og rengøring

Solen så vi desværre ikke ret meget til, men hvad betyder det, når man kan hygge sig i banjen under dækket og spille Uno og ellers bare være sammen med hinanden, hvis man altså ikke lige har vagt på dækket eller i kabysen for enten at lave mad eller tage bakstørnen, altså opvasken. Det

var nemlig ikke kun grænseoverskridende oplevelser, vi fik ombord på Fulton. Vi skulle også gøre rent og lave mad. "Kunsten er ikke at gøre rent, men at holde rent," sagde styrmand Birk, mens vi skurede og skyllede skibet med saltvand direkte fra havet.

Hiv ohøj, hvor det går

Næste dag sejlede vi nordpå med kurs mod Grenaa. Inden da skulle det 250 kg tunge anker hejses op ved hjælp af en stor pumpe. Her skulle vi finde og holde takten, mens vi pumpede af alle kræfter. Det krævede i den grad samarbejde, styrke og deltagelse fra alle ombord for at få det tunge anker op, og ved fælles kraftanstrengelse lykkedes det, så vi kunne fortsætte sejladsen.

Vinden var frisk og helt perfekt til at sejle med sejl. Her krævede det igen samarbejde fra alle til at få rejst sejlene. For hvert sejl var der fire hold, der i samarbejde skulle hejse sejlet op, hvilket skulle foregå i den

rigtige rækkefølge og hastighed. Med klare instrukser fra kaptajn Jakob og styrmand Birk fik vi ved fælles hjælp alle sejl sat og derefter for fulde sejl derudad.

De sidste forberedelser, inden alle skulle til køjs, var at få hængekøjerne hængt op i banjen lige under dækket, hvor vi skulle overnatte. Det gav lidt frustrationer til at starte med, for kunne knuderne nu holde? Kan man virkelig sove en hel nat i en hængekøje? – Og ikke mindst, hvordan kommer man op i den? Det lykkedes trods alt alle at få bundet køjen godt op, og alle, der ikke havde vagt, kom til køjs. Den første nat gik der lidt tid, inden der blev ro i køjerne, men det endte til sidst med, at der kunne høres tunge vejrtrækninger og en enkelt højlydt snorken.

Vagtskifte

Hver nat var der hele tiden nogle, der havde det store ansvar at holde vagt. Vagten bestod i at holde udkig, holde brandvagt, kigge til maskinrummet, samt sørge for at slå dej op til morgenbrød. Vagtskifte skulle vi selv sørge for. Vi havde to timer på skift, vi skulle holde vagt i. Det var ikke altid lige nemt at få vækket det næste hold vagter, mens de lå i deres sødeste søvn kl. 2 om natten. Det sidste vagthold sørgede for at bage brødet og tilberede lækker nærende havregrød til hele besætningen til morgenmad.

Vi sejlede videre på vores togt og forlod Grenaa havn for at tage kurs stik sydpå mod Lillebælt. Vejret var ikke helt med os, idet vi havde modvind og derfor ikke kunne sejle med sejl. Heldigvis er skonnerten, der blev bygget i 1915, siden hen blevet udstyret med motor, så vi kunne holde vores tidsplan.

Hen mod aften kunne vi alle nyde synet af Fyn fra Kattegat og efterfølgende sejle under Lillebæltbroen, mens de sidste "sømænd" klatrede ned fra masterne, inden vi anløb Middelfart havn. Torsdag var dagen, hvor vi skulle afmønstre og sige farvel til Fulton og dens besætning efter nogle fantastiske dage ombord.

Efterskrift

Fulton har været en fantastisk lejtur for 6. og 7. klasse. De er blevet rystet godt sammen og har fået styrket sammenholdet i og på tværs af klasserne og kønnene. De har i løbet af de fire dage ombord på Fulton erfaret, at de i fælles flok kan meget, og at samarbejde er nøgleordet.

Alle er i den grad blevet udfordret og har fået flyttet grænser. For nogle har det været en udfordring at deltage på denne togt, for andre har det at klatre i masterne været den største overskridende udfordring og samtidig styrket selvtilliden.

Mon ikke alle børn er blevet lidt klogere på sig selv, på hinanden og på hvad samarbejde betyder, og tænk om der er fundet en lille sømand i en eller flere af dem? En ting er sikkert, alle er kommet hjem med en enestående oplevelse rigere.

Malene Gadegaard, souschef, i samarbejde med eleverne i 6. og 7. klasse på Ørding Friskole